

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ.

Εκδίδεται δι της Έβδομάδος, κατά Κυριακήν και Πέμπτην.

Τιμάται κατ Έτος Δραχμ. 36. και καδ Έξαμηνιαν 18.

Αι απαιτήσεις διαβύνονται προς τον Έκδοτην.

„ΠΟΛΙΣ ΑΝΔΡΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ.“ (Σίμων. εκ των Πολιτ. Πλουτ.)

ΝΑΥΠΛΙΟΝ. Τη 1 Μαΐου 1833. Δευτέρα.

ΕΣΤΕΡΙΚΑ.

Χαίρε Έλλάς! ίδου ό ΒΑΣΙΛΕΥΣ Σου ηλθε δικαίος και μετά σωτηρίας.

Ας ύψώσωμεν χείρας ευχαρισήσεων προς τον Ουράνιον όλα τα γνήσια της Πατρίδος Τίκια! Ας άνευφημήσωμεν όμοθυμαδον τη αγαθοποιον προσασσαν των Συμμάχων Θρόνων! Το πλιον πολυηροο, το πλιον δυσκαταρθεστον, και έταυτο το πλιον σπαλιον εις τα Χροικα τα Κοσμου Έπιχειρημα μας ισπανωσε λαμπροτατη επιτυχια. Η παλαγγενισια της Ελλάδος καθιςταται σανόμενον μοναδικον των αιωνων.

Διν είναι χροος πολυς, και τα φωτισιμένα Έση άνιχνεινον εις μάτην εις τα Γεωγραφικα Χάρτου της Ευρωπης την κρισικην εκτινην γυροπο την οποια έρριυσαν, ως απόπηγην άφθονον τόσα αγαδά την Έην, εις την όπαν ό πατριωτισμοσ, η άρετη και η αρία ηγγυζαν το άκρον άκτον της έτοιχοινης περι τα άδελφικα τελιοτήτοσ την Γην, από την οποιαν τελος άντων η Δύσις έλαβη και φωτα και ύπνοσ πάσης άνδραπτης αξιασ. Η η αιτησ η πρωην θαυμασια Έλλάσ, άχην ηδη χάσει και αυτο το όνομα,

Η φωτισιμένη Ευρώπη ύπόπτειν κατ μιγα μέρος, αν υόρχωσιν άκοδη γνήσιοσ Απογονοι των Έλλητων. Ιδομεν εντεύθεν, ά όσην εκ τα ενός μίρησ θρησκευτικη λατρείασ περιμαράζοντο διάφοροι Ιρηνησ αι τα άψυχα της αρχαιοτήτοστων μνημια, ηι τόσην εκ τα άλλ. αδιαφοριασ και πολλακισ περιφρόνησ έβλεπον τα ζώοντα της Έλληνικη ύπαρξεισ λεύρανα, ως ανάξια τα προσοχητων. Τοιουτοτρόπωσ το Έθνοσ το Έλληνικόν συνηροιδιμίοτο κλιον εις την τάξην των Λαών εκίνεσ, όσοι έλειπον δια παντοσ όποτην μιγαλον της Ανδρωπότητοσ Οικουμιασ, ύποχωρήσαντεσ την δόξην αν άδιοφιλονεικητον κληρονομιασ εις Έσησ, έχοντα άλλην φύσιν, άλλ. φωνήσ και άκομη άλλην μορφήσ. Εκ τύττε η ύπόθεσισ, (άν έγινη ποτε, ότι ό Έλληνικοσ Λαόσ ηδύνατο ν' ά-

ναφανη εις την έπιφάνειασ της γησ, και να καταταχθη εκ νέσ εις τον κατάλογον των Έθνων: η ύπόθεσισ αυτη ελογιζέτο απλύστατον παίγιον της φαντασιασ.

Διό την αιτίασ αυτην έμειναν εκπεπληγμίοι πολλοι εκ των Ευρωπαίων, άμα ηκούσθη η ήχώ της Πολιμικησ Σάλπιγγόσ μας. Άλλοι ιδιωρην αναπόφευκτον τον ολιθρόσ μας και άλλοι ψυχροι, και άσ μας συχωρηθη να υπωμειν, αναίσθητοι άπετόλιωσ προς τες λοιπεσ παραλογισμίοσ των περι της φύσεσ τη Πολίμω να διαφιλονεικώσ την Έλληνικην καταγωγήσ μας. Τα πράγματα μετ' η πολυ έπαρηγόρησαν τους πρώτοσ, και ιδιωρθωσαν τους δευτέρουσ.

Άλλ' ημίοι! πώσ έπεχειρίσθημεν μίαν τόσον άνισον Πάλησ; Τι μάσ έχειραγωγήσ εις την νίκην; Τι μάσ έρμίψην εις την άναρχίασ; Ποιον τοιχείον διασώζει τελυταίον την ύπαρξειμασ, και καθιδρύει την κοινωνιασ μας εις άκλονήτων βάσεισ; Το ζήτηματα ταύτα όφείλει να προβάλλη πάντοτε έκασοσ εις τον έαυτόν του. Έκ τησ λύσεισ των προκλήτησιν άναμφιβόλωσ όφείλομοι και άναντιρόρητοι άλήθειαι. Αφ' έτέρησ! τι ηδελον χρησιμίοι εις τες ανδρωπίσ αι άναπολήσεισ και αι αναπτύξεισ του παριδόντοσ, αν δέν έγιγοντο διδάσκαλοι τα μιλλοντοσ;

Είναι όλωσ περιττόν το να ξετάσωμεν ηδη με ακριβειασ τα πριν των 1821 διατρίξαντα, από τα όποια προπαρασκευάσθη το μιγα έπιχειρημα της Έπαναστάσεισ μας. Αρκεί να σημειώσωμεν μόνον, ότι, ενφ από τον ένα εις τον άλλον πόλον η Ευρώπη όλη έστρέιτο εις τόσα ίτη, δια ν' απαντήση τον χείμαρρον μιγασ Πολιτικησ Μεταβολησ, επαπειλόντα πανταχύ την θριαυβετικην τε πλημύραν, ημίοσ ιδοκνωόζαντεσ, άλλοι δια τα έμπορίοσ και της ναυτιλιασ να έπισωρτύσωμεν πλύτον, και άλλοι με την δαδα της παιδιασ να διασκηδάσωμεν την παχυλήν νεφίλην του έπισκιαζόντοσ τον όρίζοντά μας σκότεισ. Ένευθεν ηδύνατό τισ εύκόλωσ να παρατηρήση, εις ποίασ έπέδημεν ως προς τες δυνατάσ μας ηθικην ύπε-

ροχησ εις βραχυ διάστημα χρονον.

Δέν είναι ηδη καιρόσ να έρεινησσωμεν, αν ώρίμωσ, η άώρωσ, έεπύράγη εις τα 1821 ό Πόλιμοσ. Είναι όμως όμολογώμενον, ότι δυσκόλωσ ύποφέρει την δουλίασ, κατά τες αιωνίνοσ και καθολικησ νόμοσ τησ λογικου ανδρωπίσ, όστισ δουλεί άγριον και εύηδη διαπότην, συναισθανόμενοσ την ηθικην ύπεροχησ τε. Η δ' ευγενησ και έμφοτοσ άνυπομονησια του προς την ανάκτησησ της έλευθεριασ τον σπρώχνει τρόπον τινα να έπιχειρήση περι των όλων, ριψοκινυόνοσ ύλοφάνερα, πριν φθάση άκομη η προωρισιμένη ώρα.

Ανηγίρθημεν λοιπον εις τα 1821, και μια φωνη ισχυσε να μάσ αιτείρη όλωσ. Όλοιο είχομεν εις την καρδιασ μας εν και μόνον αισθημα: το αισθημα τησ μισησ κατα των τυράννων μας. Όλοιο έφίρομεν εις την καρδιασ μας βαρμια την πλάκα της άναγκησ τησ ν' άποτινάξωμεν ζυγον έποτινίδιοσ. Προίκυφαν έντευθεν τα τεράστια κατορθώματα της πρώτησ Περιόδοσ της Έπαναστάσεισ. Περιόδοσ ηρωικησ άφοσιώσεισ. Περιόδοσ, της οποιασ η άνάμνησισ φέρει την γλυκυτέραν παραγοριασ εις τον εύαίσθητον Έλληνα, αναπολύντα τας προλαβύσασ και τας μετέπειτα δυστυχιασ του.

Την Περιόδοσ ταύτην χαρακτηρίζουσ η προς την πατριδα έιλικρινησ αγάπη φλίγυσα τας καρδιασ όλων: ό ξεαίσιοσ ένθυσιασμοσ, όσιοσ ύψωνεν όλωσ ύπέρ την άδρωπίνησ σφαιραν των. Τότε ό Έλλησ ίδριψεν τας δάφνας των κατα γην και κατα θάλασσαν άρεισιών τε. Ό ίχθροσ της Πίσιωσ και Πατρίδοσ Ιτρίπειτο παντύ εις φυγήν. Η δέ Ευρώπη, όλωσ εκπεπληγμίοη, έχιροκορότεσ εις τα κατορθώματα μάσ, και έπικαλιέτο καθε ανδρωπον εις την δικαίασ συνδρομήσ τησ έερύσ Εργυμασ.

Άλλά δέν άρκεί εις εν Έθνοσ η δόξα τησ ν' άποκτήση την έλευθεριασ τε. Να την διατηρήση άποκτηθείσαν, να την αυξήση μάλιτα, τυτο είναι το κατορθώμα το πλιον λαμπρόν. Είχομεν ηδη προχωρήσει ημίοι εις τον Αγώνα μάσ. Απ' όσα έπράξαντεσ, είχομεν την πλήρη πεποιθήσησ περι

λαμπροτέρων τῶ μίλλοντος πράξεων. Ἀλλὰ τί ἀπέκλειτο ν' ἀποτελιθῶμεν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ μας ταχυτέραν;

Ἡ αἰφνίδιος ἀποτεινάξις τῆ Ζυγῆ μας ἀφῆκε λελυμένῃς ἀπὸ κοινωνικῆς δεσμῆς. Τὸ νὰ συνδίσσωμεν λοιπὸν τὴν κοινωνίαν, νὰ τὴν διευθετήσωμεν εἰς προχωρῶσαν πάντοτε ρύθμισιν, ἰδὲ ὅποιον ἀναγκαῖον καὶ σωτικὸν χρεῖος μᾶς ἐπιβάλλετο. Ὁ Λαὸς τῷ Ἔθνε, εὐάγωγος πάντοτε, ἐκ φύσεως καὶ ἐκ συνηθείας φίλος τῆς τάξεως καὶ τῆς ὑποταγῆς, δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτῆμενον φωτισμὸν, διὰ νὰ φροντίσῃ ἀφ' ἑαυτῆ περὶ τῶν συστατικῶν τῆς συγκοινωνίας τῆ ὄρων. Οἱ ἀρείτολμοι Πολεμισταί μας, μὴ γνωρίζοντες ἄλλο, εἰμὴ νὰ πληροφορῶνται, ὡς οἱ παλαιοὶ Σπαρτιάται, πῶ εἶναι τῆς Πατρίδος οἱ ἰχθροί, καὶ νὰ τρέχωσι ἔρομαῖοι καταφρονῶντες τὴν κινδύνῃ, δὲν ἐφρατῶσθῶσαν ποτε νὰ δεσμοθετῶσι καὶ νὰ διευθύνωσιν αὐτοὶ τὰς ἡνίας τῆς Πολιτείας, ἃν καὶ μερικοὶ, ἄλλος περισσύτερον καὶ ἄλλος ὀλιγώτερον ἤθελον νὰ ἔχωσι τὴν ἀμεινον, ἢ πλαγίαν, ἐπιρροίαν τῶν εἰς τὸ Πολιτικὸν Σῶμα. Εἰς τοίους λοιπὸν ἔμεινε τὸ ἔμβριθῆς τῆτο καθήκον;

Ἐντιῦθεν ἀρχεται ἡ περίοδος τῶν διχοστασιῶν μας. Ἐσπιλῶσαν αὐταὶ τὴν ἠρωϊκὴν Ἐπανασασίν μας, φέρουσαι τὸ Ἔθνος παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἔκοντῶσις τῆς. Οἱ ἀναδεχθέντες τὴν βαρείαν εὐθύνην τῆ νουμοθετῶσι καὶ νὰ κυβερνῶσι τὸ το, ἰδείχθησαν, εἴτε διὰ τὰς πολυειδεῖς ἀνωμαλίας τῆ Πολιτείας, εἴτε διὰ τὴν ἑλλειψίν ἀρμοδιῶν μὲ τὸ βάρος τῆς περιστάσις προτιρημάτων: ἰδείχθησαν, ὅτι δὲν ἦσαν δυνατοὶ νὰ περατώσωσι κατὰ τὰς ἐπισήμους ὑποσχίσεις τῶν ἔργα ἀντάξια τῶν κοινῶν ἐπιπέδων. Κανείς σχεδὸν δὲν προχειρίζετο ἠδὲ τῆς ἀπλῆς τύτης λογισμῆς, τῆς ὁποῖας ἐπειθύνειεν ὁ Περικλῆς εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆ, ἀναλαμβάνων τὴν χλαμῦδα τῆς Ἀρχῆς. "Πρόσεχε, Περικλεῖς! Ἐλευθέρων ἀρχεῖς, Ἐλλήνων ἀρχεῖς, πολιτῶν Ἀθηναίων., Ἀντίμα ἀναπολῶντες ἤδη πράγματα οἴκτι ὄξια. Ἀντίμα, ὅτι δέλομιν ἀποβλέψαι ἤδη εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι κρίνονται ἄλλως ἄξιοι πολλῶν ἱταίνων, δι' ὅσους ὑπέφειρον αὐθόρμητοι κινδύνους, χύσεις αἱμάτων, πληθῶς ἄλλο θυσιῶν εἰς τὸν Πόλεμον· ὁλλὰ χρεωσθῆμεν ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι, ἀντὶ τοῦ νὰ σπουδάσωσιν οὗτοι μὲ πνεῦμα εὐσυνείδητον τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς Πατρίδος, τὰς πραγματικὰς τῆ Τόπῃ καὶ τῆ Λαῖ ἀνάγκας· ἀντὶ νὰ λώβωσι τὴν δικαιοσύνην ὑπογραμμὸν καὶ τὴν κοινωφελίαν πρώτιστον καὶ μόνον τίμα τῶν ἔργασίων τῶν· μετχειρίσθησαν ἔξ ἐναντίας τὴν ἱερὰν Παρακαταθήκην τῆς Ἐθνικῆς

Ἀρχῆς ὡς μίσον ὡσεπιτοπλεῖον τῆ νὰ κατορθώσωσι τῆς ἰδιοτελεῖς σκοπῆς τῶν, ἀμιλλώμενοι καθῆς νὰ ρίψῃ τὸν ἀντιζῆλον του κατακέφαλα, καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπιῶν τῆς σαδρᾶς τῆ πρώτῃ πολιτικῆς οἰκοδομῆς νὰ τῆσῃ τὸν ἰφθίμερον θρόνον τῆ. Τοιουτοτρόπως δὲν εὐρομεν τὸν δεσμόν, ὅστις ἔμελλε νὰ συσφίξῃ τὴν κοινωνίαν μας, νὰ τὴν ἀσφαλίσῃ ἰσωτερικῶς καὶ ἔξωτερικῶς, καὶ νὰ σχηματίσῃ μίαν καὶ μόνην Οἰκογένειαν, μίαν ἀδελφικὴν ἀγάπην. Διεσχίσθημεν μάλιστα εἰς μέρη ἀντιπολεμῶμενα· καὶ ἀντὶ τῆς μίας καὶ μόνῃς βουλῆς, τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἔθνικῆ συμφέροντος, εἶχομεν βουλὰς πολλὰς, συμφέροντα ὅλως διόλῃ ἕνα καὶ συναντικρυμόμενα. Ἀμείσως καὶ ὁ ἔνθυσιασμός μας μεταβάλλεται εἰς λύσσαν· τὰ δι' εἶψῃ μας, βεβαμμένα μὲχρι τοῦδε εἰς τὸ αἷμα τῶν τυράννων, τρέφονται κατὰ τῆ τῆσῃ τῆ ἀδελφῆ μας, καὶ πῆγονται εἰς τὴν καρδίαν τῆ μὲ πείσμα ἀμειλίκτον. Ἡ Ἐλευθερία ἤρρησε, νὰ τρώγῃ ἡμᾶς τῆς ἰδῆς, καθὼς ὁ Κρόνος τὰ τέκνα του. Ὁ ἰχθρὸς βλέπει, ἀφιλεῖται, ἀναλαμβάνει δύναμεις, καὶ εἰς ὀλίγον ἡ Πατρίς πνίει τὰ ὀλίσθια. Ἀλλ' ἔδ' αὐτὸ τὸ οἰκτρὸν θάμα ἰσχυσε νὰ μετριάσῃ τὴν ἀχαλίνωτον πλῆον σπουδαρχίαν καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς κακά. Γέγραπται ὁμῶς νὰ σωθῶμεν.

Δι' Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, παρατηρῶσαι τὴν κατάστασίν μας, ἐπιβλέπουσιν εἰς τὰς αἰτίας, μᾶς προσφέρουν χεῖρα ἀρωγόν, καὶ ὑπόσχονται τὴν ὀποκατάστασίν μας σύμμορφον μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας μας. Ὁ Λαὸς ἔνταυτῷ ἀπηνυδιμένος δοκιμάζει νὰ περιορίσῃ τὴν σπουδαρχίαν. Νία τὰς εἰς πραγμάτων ἀρχεται ὑπὸ τῆς οἰωνῆς τῆς Συμμαχίας. Ἡ τὰς εἰς αὐτὴ προοικονίζει τὸ μέλλον, καὶ ὁ Ἕλλην ἀνασαινεῖ εἰς τὴν πρόσοψιν τῆς προσεγγυζήσεως μόνιμῃ ἀποκοταστάσει τῶν πραγμάτων. Πλὴν νῖοι σπαραγμοὶ πρόξενοι ἀπαραδιγματοῦ τῶν ζημιῶν, ἀποδεικνύουσι καὶ αὐθῆς, πόσῃν εἶχομεν διὰ τὴν ἐπίεσιν τῆς Πολιτικῆς ὑπάρξεως μας ἀπόλυτον ἀνάγκην ἑνὸς σοιχείου, μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὸ μίσον μας: σοιχείου, ἀπὸ τὸ ὅποιον μόνον ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἡ ἔνωσις ὅλων τῶν ἄλλων ἑτερογενῶν σοιχείων, καὶ ὁ ἀδιάσειστος δεσμός τῆς κοινωνίας μας.

Τὸ Στοιχείον τῆτο, πλήρῃ ἀσφαλειῶν καὶ προμηθεῖον ἐκ τῆς ἰδῆς φύσεως τῆς ἀφθονα καὶ διαρκῆ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς: τὸ Στοιχείον τοῦτο εἶναι ἡ Μοναρχικὴ Ἐξουσία, τὴν ὁποίαν τίλος ἠξιώθημεν ὡς τίμα τῶν πολυχρονίων θυσιῶν καὶ δεινῶν μας. Περιέλλουσα αὐτῇ τὰς ἀγρίας καὶ ἀκόριστους ὀρέξεις, τὴν σπουδαρχίαν καὶ τὸ ἐνυετᾶβλητον τῶν συντάξεων, σφίγγει τῆς δι-

σμῆς, καὶ ἀποτελεῖ τὴν εὐδαιμονίαν μας. Ἐπιβλέπουσα εἰς τὴν δικαιοσύνην, τὰ ἀληθῆ καὶ ὁμολογῶμενα τῆ Λαοῦ συμφέροντα, εἰσάγει τὴν πρόξενον παντός καλοῦ Ἴσονομίαν. Ἐπὶ τῶν τῆ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ὅλοι εἰμὴ ἴσοι, καθὼς τέκνα τοῦ αὐτῆ Πατρός. Ἡ ἰδιαίτερα τῆ Θρόνου εὐνοία ἀπὸ δίδεται ἀναμφιβόλως εἰς τὸν ἑναρτώτερον, τὸν ἀξιώτερον καὶ ἀφιλομώτερον Πολίτην.

Τοιουτοτρόπως ἰσαθῆ ἔνδοξος καὶ εὐτυχῆς ὁ ὑπὲρ ἀνιξερτησίας πολυχρόνιος Πόλεμός μας. Ὁ Θρόνος ἐσύντριψε διὰ μίας τῆς ἰπτανίφαλοι Ἔδραν τῶν διχοστασιῶν μας. Ἰδριμῆμος ὑπεράνω ὅλων, ἰσισταθμῆς ὅλους καὶ ὅλα. Εἶναι ἀρι τὸ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ σοιχείου ἡς πολιτικῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀληθῆς εὐδαιμονίας μας.

Ἄς ἔνωθῶμεν ὅλοι μὲ ἔνωσιν ἀδελφικὴν κύκλω τῆ τῆ Ἀνακτος, τῆ κοινῆ Πατρός μας. Ἄς ἔνωθῶμεν φερόντες πλήρῃ τὴν ὑποταγὴν μας. Παρὰ τὴν πειδαρχίαν δὲν δέλει μὴ χαρακτηρίσῃ ἄλλο ἀσπῆτους εἰς τὸ πνεῦμα ΤΟΤ. Ἡνωμένα τὰ ἔξοχα ἀρχικὰ προτιρηματα τῆς Βασιλείας καὶ ἡ πειδαρχία τῆ Λαῖ ἀποτελοῦν τὴν ἰσωτερικὴν εὐθυρίαν καὶ τὴν ἔξωτερικὴν ὑπόληψιν (α).

Ἦκέσαμεν διαφορῆς τὰς κρίσεις μερικῶν περὶ τῆ πνύματος καὶ τῆς ἀξίας, τῆς ὁποίας πιχειριζόμεθα νὰ ἐκδώσωμεν ἐφημερίδος, ὁ Χρόνος. Ἄλλοι εἶπον, ὅτι θέλομεν ἔχει προκειμένον τὸ νὰ καταφέρωμεν τὴν ρομφαίαν τῆς δημοσιότητος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀτόμων ἄλλοι, ὅτι χαρακτηριζόμεθα τὸ σημαντικὸν ὄργανον τῶν πολιτικῶν δοξασιῶν καὶ ἐιδυμιῶν ἑνὸς μέρους ἀνθρώπων· καὶ ἄλλοι τέλος πάντων, ὅσοι θέλῃν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν ἐξειδικασμένα τὰς γνώσεις τῆ πολιτικῆ καὶ σοφῆ ἀνδρωπῆς. προέλαβον νὰ τὴν κατακρινῶσιν, ὡς μὲν ἔλθον νὰ ἐκδοθῆναι ἑνα αὐτόχρημα σίλλον. Ἔσον εἶναι βέβαιον ἔξ ἐνὸς μέρους, ὅτι παρόμοια προρρήσει εἶχε τὰ ἀρχὰς τῶν ἀπὸ αἰτίας μὴ ἀγνοῦν εἰς τῆς νοήμονας· τὸσον ἡμεῖς προαιρέμεθα νὰ τῆς ἔλευθεροῦσωμεν ἀπὸ τοιαῦτα ὄχληρὰς τοφίας, σαφηνιζόμενοι εἰς τὰς βολῆς, τὰς χαραττομένας εἰς τὴν ἀδοξασαν Εἰδοποίησίν μας τῆς 11 Ἀπριλλῆς.

Ἐφ' δὲ ἐπηγγέσθη ἡ Ἐφημερίδα μας τὸ νὰ πραγματευθῆται καὶ περὶ τῆς ἰσορρικῆς μέρους τῆς Ἐπαναστάσεως

(α) Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀνεδαμονίων θῆτος, ἀποτεινόμενος πρὸς ἑνα, οἷτις τὸν εἰς σφουμῆν τὴν Σπάρτην διὰ τοῦς Βασίλειους ἀρχικοῦς ὄντας. Μᾶλλον (ἀπὸ τῆς ἐξουσίας) διὰ τοῦς πολλοῦς πειδαρχικοῦς ὄντας. Τὸ ἀξίωμα τῆτο πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ὅλοι.

των 1821, κρίνουμεν ἀρμόδιον εἰς τὴν περιστάσιν αὐτὴν νὰ οὐμιλήσωμεν προηγουμένως περὶ τῶν Ἐφημερίδων, ὅσαι ἐξεδόθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τέλους τῆς 1832, ὡς συναρτιζέσθαι καὶ αὐτὰ μέρος τῆς πολιτικῆς ἰσορίας τοῦ ἔθνους.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς ἰσορικῆς τέτῳ μέρει ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ ἐσιώδης εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνάγκη πολιτικῆς Ἐφημερίδος ἐγνωρίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐναντίον τῶν τυράννων τῶν Πάλης (*). Ἡ προκύπτουσα ἀπὸ αὐτὴν ὠφέλεια ὡς πρὸς ὅλας τὰς καταστάσεις ἐνὸς ἔθνους ἤθελε κριθῆ καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἰσοδύναμος, διὰ τὰ μὴν εἴη τις, καὶ ἀνωτέρα ἀπὸ πολλὰ τῶν ἐνδοξοτέρων κατορθωμάτων τῆς, εἰάναι διάφοροι δεινότητες ἐνὸς τρομακτικῆς καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου, καθὼς καὶ ἡ συνέχεια τῶν ἐμφυλίων ἀντιστάσεων, δὲν προεβάλλοντο ὡς τόσαι ἀνυπερέβλητοι δυσκολίαι, φέρουσαι τὴν βεβιασμένην περιοδικὴν, ἢ ἄμεσον ἐνίοτε παῦσιν ἔργου τοιοῦτου.

Ἐξω τούτων παρατηρεῖται καὶ ἄλλη, ὅχι ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ, αἰτία. Εἶναι δὲ αὐτὴ ὁ παντελής σχεδὸν ἀπὸ τὰς δεμιλιώδεκ ἀρχὰς τοῦ μακροσμοῦ αὐτῆς τῆς δημοφιλιάτου μίσου, ἐνῶ εἰδείχθη ὡς ἐπιτοπλίσον μετουσιζόμενον ἐκ συστήματος εἰς Χαλκίον Λωδογαῖον τῆς πολιτικῆς Στάσεως τινος, ἢ Αἰραισιάρχου. Ἐπήραθεν ἐκ τῆς τῶν ἀπατηθῆν πολλὰκις τὸ Κοινόν, εἰς τὰς ὁποίας συνελάμβανεν ἑλπίδας ὠφελειῶν ἀπὸ τὰς πομπώδεις Προκηρύξεις, καὶ νὰ θεωρήσῃ τινες προβληματικὴν σχεδὸν τὴν χρησιμότητά του. Ὅσον γνωρίζομεν τὴν ἀνάγκην τέτου, καλῶς κυβερνωμένου, εἰς μίαν Πολιτείαν τόσον ἀποσβεφόμεθα εἰς ταύτην τῆς λόγῃ τὴν περιπτώσιν τῆς δοξασίας ἐκείνου, ὅσοι, φίλοι συστηματικοὶ τῆς δυναστείας, εὐχαριστοῦνται νὰ ἀποδιδῶσιν εἰς τὰς Ἐφημερίδας τῆς συμβαίνοντος πολιτικῆς σπασμοῦ, χωρὶς νὰ ἀνατρέχουσιν ὁμολογῆσαι τὰ αἰτίαι, ἀπὸ τὰ ὅποια ἀπορρέουσιν οὗτοι.

Ἴσως νομισθῶμεν καθαρπτόμενοι εἶναι τὸν χαρακτήρα μερικῶν εὐναταςάτων, ἀν προσθέσωμεν ἀκόμη, ὅποιον οἱ τοιοῦτοι δεικνύουσι τρό-

πον ἀδιάφορον περὶ τὴν ἐκδόσιν Ἐφημερίδων καὶ βιβλίων παντός εἶδους ὠφελίμων. Εἰς τὸν χρόνον, καὶ μάλα εἰς τὴν πρόσδοον τῶν φῶτων καὶ τὴν προσγινομένην ἀπ' αὐτὰ φιλοκαλίαν, ἀπόκειται ἡ θεραπεία καὶ τούτου τοῦ κακοῦ, τὸ ὅποιον διετήρουν μέχρι τοῦδε ἀκμαῖον σχεδὸν ἡ ἀνατροφή καὶ αἱ πρότεροι περιστάσεις. Τότε θέλουσι φρονήσῃ καλλήτερα περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπολήψεως τῶν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ δημοσίου καλοῦ, οἱ ἀνδρωποὶ τοῦ ἰδίου βαθμοῦ, μερικοὶ τῶν ὁποίων περιορίζονται τὴν σήμερον ἀφοσιούμενοι εἰς μόνην τὴν ἀρχολιπαρίαν καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ πλοῦτου. Μολοντοῦτο καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἐλπίζεται νὰ προδουμοποιηθῶσιν ἤδη περὶ τοῦ κοινοῦ φωτισμοῦ, ἐνῶ δὲν ἔχουσι νὰ ἀνησυχῶν διὰ τὸν πόλεμον, καὶ νὰ τήκωνται φωνάζοντες. "Οὐκ εἶμὲν καθεύδειν ἢ ἀπόλαυσις τῆς Προεδρίας, τῆς Ἀρχηγίας, τῆς Γραμματείας, ἢ ἡ ἐκποιήσεως τῶν ἐδ-

Πρώτη εἰς τὰ 1821 ἰφάνη Ἐφημερίς χειρόγραφος κατὰ τὸ ἄντικθόν μέρος τῆς Στερεᾶς ὑπὸ τ' ὄνομα **ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΙΤΩΛΙΚΗ.**

Περιορίζετο εἰς τὰς ἐσωτερικὰς εἰδήσεις τῶν πολεμικῶν συμπλοκῶν ἐκείνου τοῦ Τυμήματος, ἀν καὶ ἦτο ἀδύνατον ἄλλως, νὰ δημοσιεῖν ἐξωτερικὰς, καὶ προτιμότερον ἐκείνας τῆς Πολιτοπονήσου καὶ τῶν Νήσων κατ' ἑκτασιν. Ἡ Ἐφημερίς αὐτὴ μίμει ἀγνωστος εἰς τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν δύσκολον διάδοσιν καὶ τὴν πολλὰ μικρὰν διάρκειάν τῆς: ἐπόμενον ἀφενκτον τῆς ἑλλείψεως τύπου. Ἀδῶα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε μερικῶν πνεύμα, ἢθελε χρησιμεύσῃ ἀρκετὰ ὡς ἐν περιοδικῶν Ἰπόμενμα τῶν πολεμικῶν κινήματων τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἴσως καὶ πολλῶν ἄλλων γειτόνων τόπων, εἰάν ἦτο δυνατὴ ἢ ἐξακολουθήσῃ τῆς μέχρι τοῦ 1823. Ἀποκαθίστῃ βασιμον τὴν παρατήρησιν ταύτην ἢ παντελής ἑλλείψεως Ἐφημερίδων μέχρι αὐτῆς τῆς ἐποχῆς καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν μερικῶν ἀλληλογραφικῶν πολλῶν Ἰποκειμένων, ὅσα ἔφερον σημασίαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν (**).

Δευτέρῃ ἤρχησε μετὰ τὸν Ἰουλίον τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὴν Καλαμάταν τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ τὸν τίτλον

(*) Τὸ τοῦτον δυσύχημα κρίνεται γενικώτερον ἀπὸ τὴν λυπηρότεραν καὶ πολὺ πλιον ἀνίπιστον ὁδορὰν τῶν μέχρι τοῦ 1823 Ἀρχαίων τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Κεντρικῶν τοῦ Ἀρίου Παγίου, τῆς Πιλοπονησιακῆς Γερσίας καὶ ἐκείνης (ἴσως) τῆς ἄντικθῆ Ἑλλάδος. Πῶσον ἐπίσης ἐσημοῦν καὶ τὰ μὴ σωζόμενα Πρακτικά καὶ τάλλα Ἐγγράφα τῶν δύο Ἐθνοσυνελεύσεων, τῆς Α' κατὰ τὴν Ἐπίδουρον καὶ τῆς Β' τοῦ Ἰσπερου. Εἰς τὸν Ἰστοριογραφὸν τῆς Ἑλλάδος ἀνήκει ἡ λιπτομερὴς ἔκτασις περὶ αὐτῆς καὶ ἄλλων παρομοίας φύσεως θέσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΛΑΠΙΓῆ.

Δὲν προεχώρησεν αὐτὴ μακρότερα τοῦ ἐνὸς ἢ δύο φύλλων, (*) ἐνῶ ὁ προσκληθεὶς εἰς τὴν σύνταξιν τῆς Θ. Φαρμακίδης δὲν ἐνέδωκεν εἰς τὸ δεσποτικὸν μέτρον τῆς προεξετάσεως. Ἐπεβάλλετο τοῦτο ἀπὸ τὸν Δ: Ὑψηλάντην, συγκεντρώνοντα τότε περὶ ἑαυτὸν τὴν πολεμικὴν διεύθυνσιν τοῦ ὅπτε ὡσεπιτοπλίσον. Ἄν καὶ ἦτο ἀσύμφωνον αὐτὸ μετὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τέτου τῆς ἀγαθοῦ καὶ ὠφελίμου Συναγωνισοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, σαφῶς ὅμως ἢ πιευσθῶμεν, ὅτι ὑπαγορεύθη ἀπὸ τὸ κρίσιμον τῆς περιστάσεως ὡς πρὸς τὴν τότε ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Ἐχομεν νὰ πισοποιήσωμεν τὴν παρατήρησιν αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀρ. 07 τοῦ 1824 τῶν Χρονικῶν, ὅπτε προσβάλλεται ἀποτόμω: ἡ ἀξιοπρέπεια μιᾶς ἐκ τῶν Δυναμειῶν, ἢ Συμμαχία τῶν ὁποίων ἐσερέωσε τὴς σκοπέ: τῆς μεγάλης Ἐργου τῶν Ἑλλήνων.

Ἄλλο: κατόπι τῆς Δ: Ὑψηλάντου ὀξυδερκέτερος, ἐπίσης καὶ ἔτος αὐτουργῆ: Ἐφημερίδος, μέλλει νὰ ὠφελῆθῃ σημαντικὰ ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ μάλλον τῆς ἐξωτερικῆς ὑπολήψεως του. (ἀκολουθεῖ.)

Ἐξιδύθησαν πρό ὀλίγῃς αἰ ἀνήκναι Διατάξεις, ἀφορῶσαι τὸν σχηματισμὸν τῆς προσωπικῆς καὶ τῆς καθήκοντα τῶν Γραμματικῶν τῆς Ἐπικρατίας. Ἄν καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐνίργεια τῶν ὅποιων προηγουμένων ἀνδρωπῶν ἔχοντα: συστηματικὰ καὶ πληρῆς τὰς περὶ τῶν τοῦτων ὑψηλῶν κριτῶν γνώσεις: σαφῶς ὅμως τὸ Κοινόν νὰ ἑλπίσῃ, ὅτι χειραγωγούμενοι οἱ Γραμματεῖς ἀπὸ τὰς σοφὰς τῆς Τ: Ἀντιβασιλείας ὁδηγίας, καὶ προδουμένον: νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν εἰλικρίνιαν καὶ ἐπιμειλιαν, θέλουσι δυνατῆ νὰ πλησιάσωσι τὰς προσδοκίας τῆς Α: Μ: καὶ τῆς πειθῆ Λαῶ ΤΟΥ. Ἡ ἐπιτελής ἐκπλήρωσις τῶν κριτῶν τῶν Γραμματικῶν καὶ παντός ἄλλῃ ὑπυργῶ τῆς Βασιλείας κρίματα πολὺ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς δημοσίης.

Κατόπι θέλομεν οὐμιλήσῃ ἐν συντόμῳ περὶ τῆς πολιτείας τῶν ὑπαρχόντων Γραμματικῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα. Στοχαζόμεθα, ὅτι μᾶς ἐπιβάλλεται ἐν ἐπίσης ἱερὸν χρέος τὸ νὰ κάμωμιν, ὡσε νὰ γνωρίζῃ καὶ ὁ ἴσως καὶ ὁ ἔξω Κόσμος τὰς πράξεις καὶ τὰ

(*) Ἐσάπισι μόνον Διατάξεις τινος περὶ τῶν κριτῶν τοῦ Στρατιώτου, προειδοθεῖσας ἐκ μέρους τοῦ Α: Ὑψηλάντου εἰς τὸ ἴδιον. Ἄλλὰ μῆτε ἐλάθη δυνατὴ ἡ ἱερουργία τῶν μ' ὅλον τὸ ἀπλούστατον πνεῦμα τῶν εἰς τοὺς ἰσόπλους τῆς τότε Ἰσοχῆ: μῆτε αἱ μικρὰ λεπτομερῆ: τῶν συμβιβάζοντο μετὰ τὰς ἀρχὰς, τὰς ὁποίας ἱερῆτε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ διοργανιζόμενον Τακτικὸν Σῶμα εἰς τὴν Καλαμάταν διὰ τῆς φροντίδος τοῦ Ὑψηλάντου.

(*) Ἡ ἴδια ἀνάγκη δὲν ἦτο ἀγνωστος εἰς τοῦτον, ὅπ ἡ Ἰσοχῆ ἤρχησαν ἐνίργοντες τὸν κίνησιν τῆς Πολιτείας. Ἄλλ, ἐνῶ ἐπὶ τῶν τότε Ἰσοχῆ: ἦτο ἀδύνατον ἢ πραγματοποιήσῃ σκοπὸν τοιοῦτον ὑπὸ μίαν μάλα τυράνον καὶ βαρβαρωτάτην Ἐξουσίαν. Ἐντεῦθεν ἴχθη τὰ γενεθλιαῖα τῶν αἰ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος ἰδεοδουμῶν Πολιτικῶν καὶ Φιλολογικῶν Ἐφημερίδων τῆ Ἑλληνικῆς Τηλεγράφου τῆ Ἀσγίου Ἐρμού, τῆς Καλλιπῆς καὶ ἄλλων. Ἐπιχυρίσθησαν αὐτοὶ τὴν τόσον χριμῶδῃ εἰς τοὺς Ἑλλῆνας πρόδοον τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἡδονῆς διὰ μόνον τὸ μέγα τέλος τῆς προδιαδέσσει τοῦ Πολίτου. Δυναμίμει νὰ ἰεγηθῶμιν πλατύτερα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰς ἄλλῃν ἐκκαιρίαν.

αποτέλεσμα εκείνων, όσοι κατέχουσι τὰς σημαντικὰς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διαιτάσεων. Εἰς τὰ ἱσόμενα φύλλα θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ καταχωρήσωμεν τὰς ἀνωτέρω, ἀξίας πολλῆς λόγου, Διατάξεις, ἐνῶ χαρακτηρίζεται ἐκ προσοχῆς καὶ εἰς αὐτὰς τὸ εὐεργετικὸν καὶ φιλόλαον πνεῦμα τῆς Βασιλείας.

Ἐξιδόθη ἰσχυρῶς τὸ περὶ ἑπιτοπίου καὶ τελιωτικῆς Δημοπρασίας τῶν ἱστικινῶν προσόδων Διάταγμα, προηγουμένως μεγάλας εἰς τὰς κατοίκους τῶν χωρίων καὶ κοινοτήτων τὰς ἐπιτοπίαις περὶ τῆς Ἑλλάδος τῶν. Διὰ λογαριασμὸν τῷ Ταμίῳ θίλει γινῆ ἢ εἰσπραεῖς ἐκείνων, εἰς ὅσας δὲν προφθρῆ ἢ ἀνάλογος τιμῆ. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματικῶν ἱσισυνάπτει εἰς τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα διασφραξί, ἀφορῶσαν τὰς δυσκόλους ὡς πρὸς τοὺς γεωργὺς περιπτώσεις τοῦ δι' ἀποδικοκατώσεως συστήματος τῆς φορολογίας τὰς αἰτίας, ὅσαι ἐζητήσαν καὶ ἤδη τὴν ἐνέργειαν τῆς καὶ τὰς μεγαλητέρας ἐπιτοπίαις, ὅσαι χορηγῶν τὸ Διάταγμα τῆς Βασιλείας εἰς τοὺς κατοίκους, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ περιττὰ βάρη.

Ἡκύνετο πρὸς ἡμερῶν ἡ παρουσίασις καὶ ἀποδοχὴ ἐνὸς σχεδίου τῷ Γραμματικῶ τῶν Οἰκονομικῶν, βάσιν ἔχοντος τὴν δι' ἐπιστάσεως εἰσπραεῖν τῶν προσόδων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς τοῦ δὲν μᾶς εἶναι κοινῆς. Πολλοὶ ὁμοῦ ἐκρίνουσι, ὅτι παρόμοιον μέτρον ἔδειλεν ἀποτελεῖσθαι διὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τὴν ὅσον ἡμπορεῖ νὰ σοχασθῆ τις μεγαλητέραν ζημίαν τοῦ Βασιλικῆ Ταμίου. Δὲν πρόκειται ἤδη ἡ αἰτία τοῦ νὰ ἀντιπαρτιθῶσιν αἱ ἀνήκουσαι παρατηρήσεις. Εἶναι δὲ ἔργον εὐχῆς πρὸς ἐπίλειαν τῷ Ταμίῳ, νὰ μείνωσιν, ὅσον εἶναι δυνατόν, ὀλιγωτάτα τὰ μέρη, ὅσων θίλει γινῆ τελευτῶν ἢ εἰσπραεῖς τῷ δικαιοσυνῶ δι' ἐπιστάσεως.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Ὁ Β. Βαυαρικὸς Ἀντισυνταγματάρχης Σιάλτις διωρίσθη Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Στρατιωμάτων.

Νομαρχῶν.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὁ Κύριος Φ. Κρίσπης Μαῦρος. — Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος ὁ Κύριος Γ. Γλαρῆς. — Μεσσηνίας ὁ Κύριος Δ. Χρησίδης. — Λακωνίας ὁ Κύριος Α. Μεταξᾶς, (ὀνομασθεῖς συγχρόνως Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.) — Ἀρκαδίας ὁ Κύριος Κ. Ζωγράφος. — Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὁ Κύριος Μ. Σχινῶς. — Εὐβοίας ὁ Κύριος Γ. Δινιάν. — Φωκίδος καὶ Δοκρίδος ὁ Κύριος Ι. Ἀμβροσίδης. — Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ Κύριος Α.

Μοναρχίδης. — Κυκλάδων ὁ Κύριος Ι. Ρίζος.

Γενικὸν Ἐφόρων τῆς Βασιλείας ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν Νομῶν.

Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὁ Κύριος Σ. Βαλτηνός. — Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος ὁ Κύριος Α. Κιλαμογδάρτης. — Μεσσηνίας ὁ Κύριος Γ. Μπάρας. — Ἀρκαδίας ὁ Κύριος Ν. Πύκουρας. — Λακωνίας ὁ Κύριος Γ. Σκαλιδῆς. — Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ὁ Κύριος Ν. Θίου. — Φωκίδος καὶ Δοκρίδος ὁ Κύριος Χ. Παπαπολίτου. — Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὁ Κύριος Γ. Λασσανῆς. — Κυκλάδων ὁ Κύριος Α. Ἀλεξόπουλος. — Εὐβοίας ὁ Κύριος Ν. Βαλτηνός. Συγχρόνως διωρίσθησαν καὶ οἱ ἀνήκοντες Ἐφοροὶ τῶν Ἐπαρχιῶν.

Τὰς 22 τοῦ Ἀπριλλίου μετῆθ' διὰ θαλάσσης ἡ Α. Μ. εἰς τὸ Ἄστρος τῆς Λακωνίας, κείμενον κατὰ τὸ δυτικὸν τῆ Ἀργολικῆς Κόλπου, διὰ νὰ περιεργασθῆ καὶ ἄλλα ἀξιοπεριέργα μέρη καὶ τὸν τόπον, ἢ τὰ 2 ὥρας σχεδὸν ἀπέχοντα ἀπὸ τὴν θαλάσσαν Ἀγιαννίτικα Καλύβια, ὅπου συνεκροτήθη (1823) ἡ Β' Συνέλευσις τοῦ Ἔθνους. Ἐπιβίβησεν ἐπὶ ἀνυπέρβλητον χωρὶν καὶ μ' ὅλα τὰ δειγμάτια τῆς πιστῆς ὑποταγῆς ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Λαόν. Ἡδύκησεν ἡ Α. Μ. νὰ δεῖξῃ ὅλην τὴν πατρικὴν ὑπρόσθηγορίαν εἰς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διπνήσῃ τὸ κατὰ τῆς Ἑλλήνας λιτὸν διπνον τῆς ἐξοχῆς ὑπὸ μιαν μεγαλόσωμον δρῦν. Ἡδύκησεν ἡ Α. Μ. νὰ δεῖξῃ ὅλην τὴν πατρικὴν ὑπρόσθηγορίαν εἰς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διπνήσῃ τὸ κατὰ τῆς Ἑλλήνας λιτὸν διπνον τῆς ἐξοχῆς ὑπὸ μιαν μεγαλόσωμον δρῦν. Ἡδύκησεν ἡ Α. Μ. νὰ δεῖξῃ ὅλην τὴν πατρικὴν ὑπρόσθηγορίαν εἰς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διπνήσῃ τὸ κατὰ τῆς Ἑλλήνας λιτὸν διπνον τῆς ἐξοχῆς ὑπὸ μιαν μεγαλόσωμον δρῦν. Ἡδύκησεν ἡ Α. Μ. νὰ δεῖξῃ ὅλην τὴν πατρικὴν ὑπρόσθηγορίαν εἰς τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διπνήσῃ τὸ κατὰ τῆς Ἑλλήνας λιτὸν διπνον τῆς ἐξοχῆς ὑπὸ μιαν μεγαλόσωμον δρῦν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Παρίσιοι, 9 Ἀπριλλίῳ.

Ὁ Ἐθνικὸς ἀναφέρει τὴν Σλιβερωτάτην ἰδῆσιν περὶ τῆς ἀποβιώσεως τῆ Α. Καραῆ, ἡγεμενίας κατὰ τὴν 6 Ἀπριλλίῳ 1833.

Ἡ Ἐπίσημος καὶ ἡ Φιλολογία ἔχασαν ἕνα ἄνδρα ἀπὸ τῆς πλείων διασημῆς διὰ τὴν πολυμάθειαν καὶ τὸς ἐκδοτικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῆν Πατριδα τῆ. Τὰ Συγγράμματα τοῦ συνιέντων τόσον παλῶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς. Ὁ Κύριος Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ὅς τις, ἐνῶ ἡ Πατρις τοῦ ἰσινάειν ὑπὸ τὸν Τυρκικὸν ζυγόν, ἐκλεῖτε τὴν Γαλλίαν ὡς δευτέραν πατρίδα του, ἐπέβησεν εἰς ἡλικίαν ἰτῶν 85. Χθὲς ἔγενεν ἡ κηδία τῆ εἰς τὴν Ῥωστικὴν Ἐκκλησίαν (Chapelle) τῆς Πόλεως ταύτης. Εἰς τῶν ἐκεῖ παρρησιῶν ἐξοφῶσιν Ἐπιτάφιον Λόγον εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὅτι ἐπροέεινεσι μεγάλην προσβολὴν.

Ὁ Κύριος Κοραῆς ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πολυάριθμον καὶ πλεσιωτάτην Βιβλιοθήκην τῆ.

Σημειώσεις.

Καθ' ἡν στιγμὴν ἡλιπῶν ἀνυπόμοτοι οἱ

Ἑλλῆνες νὰ καρποροφθῶσιν ἀπὸ τῆς τῆ Σοφοῦ Ὀμοιοτύτας τῶν ἑλπίσεων, ἀκούει ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῶν θανάτων τῆ σπυροῦνται ὄλησόντι καὶ θε παρούσαν καὶ μέλλουσαν τοιαύτην ἁλιδα.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ ποσειδοτάτη Πατρις ταῦτο τῆ Σεβασμίῳ ἄνδρῳ, τὸ μοναδικὸν ἀντικείμενον τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἐγγυῶν καὶ ἀπίρων προσπαθειῶν του, θρηνη ἀπαρηγόρητα τὴν ἐνέργειαν τῆ Ἑλλάδος ἑθνικῆς ἀνοικοδομητῶν. διότι δὲν ἔχει πρὸς τὸ παρὸν τὸν ἰσόμελλον τῆ. Ἡ ναυβρῦν μὲν εἰς τὴν πολυμάθειαν, τὴν Σωκρατικὴν ἀρετὴν, τὸ μέγα περὶ τὴν Φιλολογίαν κριτικὸν τῆ καὶ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ὀλίγοντα παντογνῶν τὴν καρδίαν τῆ εἴηλον, τὸν ἴσινον ὡς τὸ πρωτότυπον τῆ ἀρχαίας περὶ τὴν σοφίαν δοξαστῆς, καὶ ὡς ἕνα ἕλιον ζωογονοῦντα μὲ τὰς τριαντάς ἀκτῖνας τῶν μεγάλων γνώσεων τῆ τὸ πνεῦμα τῆ.

Ναί! Ὁ ἀθάνατος Κοραῆς τὴν ἐνέργειαν ἐνέργειαν ἀντικειμένου διὰ τὴν ὑπάρχουσαν καὶ ὅλας τὰς μεταγενετέρας γενναίας μὲ τὴν ἀνωτέραν παντὸς ἑκείνου Φιλολογικῆς σοφίαν του. Τὴν ἐπρόσθηρον τὸν φιλόμαθρον Βικαριαν, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆ ὀρθῆς νομοθεσίας, συγκρίνοντα ταῦτα μὲ τὰ κατὰ ἐκείνην τῶν ἀπανθρωπῶν Τούρκων. Τὴν ἐπεμῆθευσε τοὺς Παρραλλήλους τοῦ Φιλοσόφου τῆ Χαϊρωνίας, διὰ νὰ τὴν χυραγωγῆσῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν δόξαν τὸν Θεῖον Ὀμηρον, διὰ νὰ ἴδῃ ἐπίσης τὰ ἰσδοξα ἔργα τοῦ ἡρωισμοῦ καὶ τῆς ἠρωσύνης, καὶ νὰ διδαχθῆ τὸν ἀνδρωπον εἰ γινῆ εἰς ὅλας τῆς ἠθικαῖς, ἰδιωτικαῖς καὶ πολιτικαῖς τῆ καταστάσει. Ἀνώτεροι ὅλων τῶν σοφιστικῶν ἰσυναισθησῶν τῆ ἰσχυρῆς, ἰσολιμῆς θριαμβευτικῶς τὰς ἐλεδρίους διὰ τὴν διαδοσῆ τῆ παιδείας προλήψι. καὶ μοῖροι ἀπολαμῶναι αἰώνιον τὴν τιμὴν τοῦ καλλωπισμοῦ καὶ προόδου τῆς νῆσας Γλώσσης. Αὐτὸς πρῶτος ἐπὶ βίβησιν ἀφῆκεν τὴν ἑλευθέρωσιν τῆς Πατριδος ἀπὸ τῆς αἰματάσθαι χεῖρας τῶν ἀγρίων Τατάρων, κηρύξας ἀπὸ τῶν 1814. Ἡ εἰς "ναὶ βίβησιν, ὅτι ἐνεργεῖται τῆ "Ἑλλάδος ἡ ἀναγέννησις, ἢ δὲν εἰ "ναὶ τίποτε βίβησιν εἰς τὸν Κόσμον."

Ἡ Πατρις τοῦ ἰδραεῖν ὅπλα τίλος πάντων, Δὲν ἐπίκειρε νὰ μὴ ἀδιάφορος Διατῆ, ὡς ἁλλοι. Δὲν ἦτο παρὸν, ἀλλ' ὁ πατριωτισμὸς τοῦ τὴν ἰσχυρῆς περισσώτερον παρὰ πολλοὺς ἄλλους παρόντας. Ἐὰν εἰς τὴν φιλομαθρον Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν ἐνομομαθρον Ἀγγλοαμερικανικὴν Συμπολιτείαν, παντὸς ἰσινῆς παντὰ ἴσιν ὑπὲρ τῆς βοηθείας τοῦ ἰσολιμῆς. Δὲν ἠρέσθη εἰς ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀδύνατον γεροντικὴν τῆ ἡλικίαν ἔχουσαν ὅλους τῆς ἰσχυρῆς του, διὰ νὰ παρηγορηθῆ τὰς πνευματικὰς ἐλλείψεις τῆ, νὰ τὴν ἰσχυρῆς καὶ νὰ τὴν φωτίσῃ μὲ τὰ ἀρχετύπα τῆς ἠθικῆς πολιτικῆς Ἀπομνημονεύματα τῆ ἀγαπῆτῆς Σωκράτους, πολλοὺς ἄλλους ἰσολιμῆς Συγγράμματα, Ῥήτορας, Ποητῆς, καὶ τίλος πάντων μὲ τὰς σοφίας καὶ πολιτικῆς συμβουλίας τῆ.

Ἄλλὰ τὸν πρῶτον δύναται νὰ ἐκπεριθρῆσῃ τῆ ἀπὸ τοὺς προτέροις καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἰσολιμῆς μίχρη τῆς τελευταίας του πνευθῆ ἀγῶνας αὐτοῦ τοῦ γηροῦ Συμπολιτοῦ μας, ἀφορῶντων τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν πολιτικὴν ἰσχυρῆς τοῦ Ἐθνοῦ τῆ. Ἰδοὺ καὶ ἀποσῶν ὡν μᾶς ἐνεργεῖται μὲ τὴν προσοχῆς τῆς πλεσιῶς Βιβλιοθήκης τῆ. Ἀπίθανον, ἀλλὰ τὸ μὴ μόνον τῆ εἶναι ἀχώριστον ἀπὸ τῆς γενναίας μας.

Ἀνῆκεν νὰ προστεθῆ, ὅτι ὀφείλομεν νὰ δεῖξωμεν οἱ Ἑλλῆνες ζωοφῶν τὴν ἐννεομοσύνην μας εἰς παρόμοιον τῆ Πατριδος ἐνεργεῖται διὰ μιᾶς ἐπιχευῆς τελετῆς ἐντὸς τῆς Κηδίδρας. ἰσολιμῆς καὶ ἰσχυρῆς τῆ εἶναι τὸ ἔργον παρ' ἕνα δημοσίον χωρὸν.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, εἰ μὴν τὴν Κηδίδραν παρὰ τῆ Ἐκδόσῃ τοῦ Χρόνου, εἰς δι' ἅλας μέρη τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῶν Ἐπιταγῶν τῶν Ταχυδρομικῶν